

Orkelsjøen med Store Orkelhø til høire. - Foto: Viktor Olsen.

Orkelsjø- traktene.

SPORTSFISKERNES ELDORADO

Av Viktor Olsen.

J A, så kjem je nå med sjurareiret mit je da», sa den gamle skolelæreren, og dermed var en lang forhandling om bilskjuss inn i fjellet avsluttet. En halv time senere tutlet en gammel Ford som nu nesten burde innta hedersplassen på et folkemuseum, op foran stasjonsbygningen, og vi var snart fremme til en skogssti hvor hest og kar ventet oss for å ta sekkene så vi kunde komme videre. Det var begynnelsen til en lang strabasios tur i fjellet i traktene innover mot Orkelkroken.

Orkelsjø og fjellet der omkring tilhører de vakreste partiene på Dovre og har en engang vært der, lenges en efter å komme dit igjen. Mens Trollheimen er grå og fattig på plantevekster, og selv en solfylt sommerdag med litt sne i fjellet tar preg av den svarte fjelltrakten, er Orkelsjø-traktene lysere og har en frodig og rik flora som dekker de langstrakte heiene, og hvor renmosens friske farver kvikker op. Det er som jernbanen som skjærer midt i mellom danner et naturlig skille mellom disse to arter av norsk fjellterreng.

Fra Opdal op til Orkelsjøhytta er det omkring 5 timers passende

marsj. Veien er god, men den er tung å gå, fordi det er sterk stigning det meste av veien selv efter en er kommet over skoggrensen. Ifjor blev det arbeidet op ny pen vei oppe i fjellet hvor den gamle var dårlig, og en kan nu med stor fordel følge den helt frem til sjøen og så følge vatnet tilbake til en finner turisthytta som ligger i en lun krok på nordenden.

De fleste som går i fjellet går gjerne med fiskestangen i sekken og setter stor pris på å få et godt fiske under ferien. Da har en høve til å koble av fra alt det som er hverdagens forskjellige gjøremål og det er jo det som gir en den rette ro og hvile. Terrenget omkring Orkelsjøen er et sted som egner sig utmerket for slike mennesker. Ved Orkelsjøen får en låne båt, og med en Alexandra på fluestangen opnår en ingen skuffelser om det bare er en frisk bris som setter litt krusning på vatnet. Å ro med sluk gir også den samme gode sporten. Heldigvis er det forbudt å fiske med oter i Orkelsjøen, og dette forbud blir i sin almindelighet respektert. Men det er en annen form for «Lofotfiske» som det burde settes en stopper for, og det er det utstrakte linefiske som

drives av privat-folk som har satt sig op buer langs sjøen. Fiskebestanden er ennu bra i behold selv om en ved innplantning av regnbueørret delvis har fått en bestand som er mindre verdifull, og en kan ennu på stang dra pen fisk. Men fortsetter et utstrakt linefiske kan det uten tvil bli fare for bestanden, og det bør en undgå i et strøk som dette, som i enhver henseende har alle betingelser for å bli et ypperlig friluft- og feriested for folk som vil dra på fjellet. Det burde være en oppgave for det offentlige å trygge dette i tide.

Innover Langveldalen fra Fagerhaugsetra. - Foto Viktor Olsen.

ta inn på Ålbuseter hvor Turistforeningen har stasjon og derfra fortsette over Fjell-lægeret og frem til Kvikne.

For å komme frem til de vakre traktene omkring Orkelsjøen behøver en ikke absolutt å ta ut fra Opdal. En kan også gå ut fra Fagerhaug stasjon nord for Opdal, gå op til Fagerhaug-setra og ta Langveldalen innover. Her er veien dårlig, og endel av strekningen er det heller ikke oparbeid noen vei, men det er lett å ta sig frem. En kan følge Langvella et stykke av veien og siden kommer en inn på en setervei som fører frem mot nordenden av Orkelsjøen. Strekningen er heller ikke vardet, men den er svært oversiktlig i klart vær om sommeren og både interessant og vakker.

Til fiske fra land er Orkelsjøen kanskje for stor, mener mange, og det er det noe i. Men det er ikke mer enn en passende tur til Bukjønnå og ned til begynnelsen av Orkelkroken hvor det er passende små vatn og fine fiskeplasser for stangfiske. Her som i Orkelsjøen må det være litt bris og krusing på vatnet, ellers ser en bare fisken gå i vassyta, uten at en opnår gleden å få den på kroken.

Traktene gir også rikt høve til gang i fjellet. Fra toppen av Store Orkelhø har en utmerket utsikt og kan i klart vær øine traktene omkring Trondheim. Vil en gå Orkelkroken kan en

CARCO:

Det siste kastet - som aldri blev gjort.

Carco.

NÅR enden er god, er allting godt. — Ja, hvorfor ikke slutte fiskesesongen mens leken virkelig er god? Det spørsmålet har jeg stillet mig hvert eneste år. Om sommeren lover jeg mine venner bod og bedring, men «rop på høsten så kommer'n»! Hva skjer da? Intet annet enn at jeg tar ordsproget om den gode ende alvorlig og legger i vei med fiskestangen. Hvorfor? For å slutte sesongen med et resultat som skal minnes gjennom sekler mot blånende tider, — en fangst som skal fylle mitt hjem med divisjonsmusikkens heltedyrkelse.

Slik ruller årene og jeg ruller med dem. Hver august søker jeg min fiskestang om avskjed — mens leken er god. Så kommer september og i dens følge en ny porsjon optimisme. Jeg fortsetter mine fisketurer med stadig minkende resultat: Ørretten får være i fred på denne årstid — jeg er da en gentlemansforbryter, og i grunnen får også gjedden meget snart være i fred. Litt fangst opnår jeg nu og da, men det store eventyr, det som skal bringe mig familiens evige tilgivelse for min last..... hør her, kjære leser, det eventyret oplever jeg aldri.